

A középpontban az ember áll.

A középpontban mindig is az ember áll. Az állampolgár, s ennek részeként a munkavállaló, a munkás. A polgári társadalom építése nem nélkülözheti, nem teheti "partvonalra" az értéket teremtő embert. Munka nélkül ez a társadalom soha nem tudna létezni, még ha ilyenén elhangzó, lebecsülő, semmibe vevő megnyilvánulások gyakran elhangzanak. A közelgő 21. században a munka csupán új tartalmat kap, értékesebb, produktívabb, rugalmasabb lesz, és gyorsabban tud majd alkalmazkodni. Mindnyájunknak tudatában kell lennünk – a hatalmon lévőknek és nekünk állampolgároknak is -, hogy semmilyen politikai és gazdasági hatalom nem nélkülözheti az értelmet, a meg-megújuló tudást, a munkáskezeteket, az alkotó embert és önvédelmi szervezetét a szakszervezeteket. A szakszervezeti mozgalom – a hazai és nemzetközi viszonylatban egyaránt – jelentős, a növekedését és fennmaradását fenyegető kihívások elé néz. A globalizálódó, a polgárság mítoszát hirdető gazdaság igyekszik lenyomni a béreket, csökkenti a foglalkoztatást, keveset tesz a jobb munkafeltételekért. Egyre több a szakszervezet ellenes megnyilvánulás a gyakorlatban és a törvénykezésben.

Ezzel együtt nem szenvedhetünk kicsinység érzésben, önbizalom hiányban. Vannak eredményeink. Iparágaink döntő többsége túljutott a mélyponton. A dolgozók több mint 90 %-ára kiterjedően – a VDSZ és helyi szervezetei harca árán – vannak kollektív szerződések, bérmegállapodások. Tudom, az elért mértékek még kevesek, de több, mintha nem lennének. Rajtunk is múlik, hogy megvédjük az elért szinteket és keserves napi küzdelemben továbblépjünk az Európai Uniós kényszerek és követelmények felé. Ezért voltak fontosak az üzemi tanácsi választások, ahol a VDSZ tagszervezeteinek jelöltjei közel 90 %-os támogatottságot kaptak. Hasonló eredmények születtek a munkavédelmi képviselők választásánál. Köszönjük. Mindennapok harcához is kérjük ezt a támogatást.

Támogatottságunk birtokában nagy a felelősségünk. Ezért e helyről is üzenjük:

Senki ne akarjon nélkülünk, rólunk dönteni;
Senki ne veszélyeztesse a szociális párbeszédet;
Megállapodásokat akarunk;
Voltunk vagyunk és leszünk;
Nélkülünk nem megy!
Magunknak pedig Weöres Sándor gondolatait ajánlom:

"Egyetlen parancs van, a többi csak tanács:
Igyekezz úgy érezni, gondolkodni és cselekedni,
hogy mindenki javára tegyél.
Egyetlen ismeret van, a többi csak toldás:
Alattad a föld, fölötted az ég, benned a létra."

Elismerés minden munkavállaló becsületes munkájáért. Köszönöm a VDSZ tagszakszervezeteinek, azok tisztségviselőinek, az üzemi tanácsok, a munkavédelmi bizottságok, a felügyelő bizottságok VDSZ-es képviselőinek munkáját. Kísérje megbecsülés a családokat, a munkatársakat, akik szinte észrevétlenül segítettek a mindennapos feltöltődésben, a feszültségek elviselésében.

Kívánok mindnyájunknak békés, egészségben eltöltendő, apró és nagyobb sikerekben gazdag 1999. esztendőt.

Főcze Lajos
a VDSZ elnöke

Legyünk rá büszkék!

Az Üzemi Tanács és a munkavédelmi képviselő választásokon a vegyipari munkavállalók hetven százaléka vett részt. A választások eredményeképpen szakszervezetünk, a VDSZ, a vegyipari munkavállalók közel 90 százalékos támogatottságában részesült.

December 8-án a VDSZ Elnöksége napirendjének megfelelően meghallgatta Paszternák Györgynek, a VDSZ alelnökének beszámolóját és értékelését az Üzemi Tanács és a munkavédelmi képviselői választásokról. December 9-én a VDSZ Elnöksége döntése értelmében, a VDSZ, Alapszabálya szerinti Országos Titkári testületi ülést tartott, melyen Főcze Lajos a VDSZ elnöke beszámolt az 1998. évi munkáról és gazdálkodásról, valamint tájékoztatta a tisztségviselőket az 1999. év

tevékenységének fő irányairól. Összefoglaló értékelésében elmondta: 1998-ban két alkalommal találkoztak az országos titkárok, 11 alkalommal ülésezett az Elnökség, melyet 6 alkalommal készített elő az Ügyvezető Elnökség.

Az 1999-es tennivalók sorában kiemelte a tagszervezés fontosságát, amely sziszifuszi munka, de van már eredménye.

A jelen társadalompolitikai közegről szólva hangsúlyozta: a mostani polgári kormányt alkotmányos diktátum jellemzi, és ez nem kedvez a szakszervezet, illetve a szakszervezetek működésének. Az Érdekegyeztető Tanács eddig a munka világának demokratikus intézménye volt, a jelenlegi kormány viszont más típusú érdekegyeztetést kíván. A szociális Európába indulva azonban Magyarországon sem nélkülözhető a szociális párbeszéd és a megállapodás.

A gazdasági helyzetet elemezve Főcze Lajos megemlítette, hogy a szakszervezetek érdekeltek az infláció leszorításában, de visszautasítják azokat az elméleteket, amelyek az infláció okának elsősorban a bérnövekedést tartják. A Titkári Tanács elfogadta az 1998-as évről szóló beszámolót és az 1999-es év tevékenységének főbb irányelveit.

"A szeretet türelmes, a szeretet jóságos,
A szeretet nem féltékeny,
Nem kérkedik, nem gőgösködik,
Nem tapintatlan, nem keresi a magáét,
Haragra nem gerjed, a rosszat föl nem rója,
Nem örül a gonoszságnak,
De együtt örül az igazsággal."

A Magyar Vegyipari, Energiaipari és Rokon Szakmákban
Dolgozók Szakszervezeti Szövetsége
(VDSZ)
Vegyész Alapítványa
Környezetvédelem
témában meghirdetett pályázatának
eredményhirdetéséről

A VDSZ Vegyész Alapítványa minden évben pályázatot ír ki, valamilyen aktuális témában. Ez évben a környezetvédelem volt a kiemelt témakör, melyre a beérkezett pályaművek közül a bírálók az alábbiakat találták díjazásra érdemesnek.

I.díj

150.000 Ft díjazással

A Dunai Finomító hulladékégetőjében új környezetbarát füstgáztisztító technológia megvalósítása

A pályázók munkahelye:

MOL Rt. DS Üzletcsoport Feldolgozási és Logisztikai Üzletág, valamint Fejlesztési-Kutatási

Szolgáltató Egység

Pályázók:

Reiterné Kondor Edit

Fekete Imre

Horváth Lajos

Örsi Lajos

Isaák György

Reiter Zoltán

Hegedűsné Róka Irén

Nagyné Fülöp Éva

II.díj

120.000 Ft díjazással

A melléktermék-elégető egység korszerűsítése, a VCM üzemi levegőt károsító hatások mérséklése

A pályázók munkahelye: BorsodChem Rt. VCM Üzletág

Pályázók: Kolláth László, Nagy László, Ronyecz János, Szabó István

III.díj

90.000 Ft díjazással

Nagy szulfid és merkaptán tartalmú finomítói szennyvizek ártalmatlanítása

Pályázók munkahelye: MOL Rt. Kutatás

Pályázók: Forstner János, Petró József, Kovács Imre, Nagy Péter, Fekete Imre, Ráksi Gyula, Isaák György

IV.díj

70.000 Ft díjazással

On-line környezetvédelem

Pályázók munkahelye: Richter Gedeon Rt.

Pályázók: Pozsgai László, Szontágh Tamás András

V.díj

40.000 Ft díjazással

Rögzítőfürdők ezüsttartalmának kinyerése programozott potenciálú elektrolízissel

Pályázók és munkahelyeik:

Dr. Debreczeni József - Országos Pszichiátriai és Neurológiai Intézet Laboratórium

Dr. Fehér Zsófia, Sajó István Bay Zoltán - Alkalmazott Kutatási Alapítvány Anyagtudományi és Technológiai Intézete

VI.díj

40.000 Ft díjazással

Használt gumiköpenyek elhelyezésének problémái és felhasználásának lehetőségei

Pályázók munkahelye: MOL Rt. Paraffin és Bitumen Kutatási osztály

Pályázók: Bondár Imréné, Horváthné dr.Fantó Erika

VII.díj

40.000 Ft díjazással

Aromás szénhidrogénnel szennyezett levegő tisztítása biomasával

Pályázó munkahelye:

Miskolci Egyetem Bányamérnöki Kar Pályázó: Mocsári Tünde

A pályadíjakat Főcze Lajos, a VDSZ elnöke 1998. december elsején adta át.

Honnan hová?

Mit szeretnénk 1999-ben?

Lehet, hogy a szakági vezetők, elnökök és titkárok szemében közhelynek tűnik, de közeledvén az év végéhez a szerkesztő rendre felteszi a kérdést, szakáganként mit végeztünk, mit szeretnénk elérni?

Talán az idő múlása készíti néhányunkat e kellemetlen kérdés feltevésére, talán ma már nem illik a polgári világban ilyet kérdezni, bizonyára azért nem kaptam választ minden szakágazatból. Azt gondolom, egy szakszervezet életében is fontosak, ahogyan régen mondtunk a mérföldkövek, és mérföldkőtől mérföldkőig eljutni néha csak a cölöpökön lépdelve lehet. Most ezen az ingatag pallón haladva is fontosnak érzem, és azt hiszem fontos lehet akár egy szakmában is - hogy honnan jövünk, és hová megyünk? mit szeretnénk 1999-ben egy évvel az ezredforduló előtt?

Vojtela Tibor megtisztelte lapunkat és elmondta : A Gumiipari Szakszervezeti Szövetséget alkotó szakszervezetek területén a privatizációt követő "tovább privatizáció" úgy tűnik 1998-ban befejeződik, kialakul egy stabil gumiipari struktúra. A VDSZ kongresszusa által megválasztott Országos Titkárok tevékenységének is köszönhetően növekszik a gumiipar területén a szervezett dolgozók és az alapszervezetek száma. Minden területen sikerült a kollektív szerződést fenntartani, a juttatások mértékét legalább inflációt követő szinten biztosítani.

Sikeresen lezajlottak az egyes területeken az Üzemi Tanács választások. A kollektív szerződés kötési jogosultságunkat megőriztük - hangsúlyozta Vojtela Tibor.

- Megkezdődtek az 1999. évre hatályba lépő kollektív szerződések előkészítő tárgyalásai és a TAURUS Rt. 3000 munkavállalójára hatályos kollektív szerződés módosításáról már most november

24-én sikerült megállapodnunk a Taurus Vezérigazgatójával.

- 1999-ben szeretnénk elérni, hogy a munkavállalói létszámunk tovább növekedjen, életszínvonalunk és megelégedettségünk javuljon. Ez természetesen nemcsak rajtunk és helyi érdekegyeztetésen múlik, de a Parlamentben ülőkön is, akiknek a választók felé be kellene tartani ígéreteiket, és múlik a Kormány döntésein, melyekben nemcsak a polgárok, de a munkavállalók érdekeit is szem előtt kellene tartani.

Az AKZO NOBEL (festékipar) szakszervezeti titkára, Jónás László, örömmel értesítette lapunkat arról, hogy 1999. évre megtörtént a bérmegállapodás a cég vezetőivel. Január 1-én 5,5 százalékkal növekednek a bérek. A választható lehetőség szerint további 3 százaléknyi összeget az önkéntes nyugdíjpénztárba fizet a munkáltató, vagy az a további emelés összegeként kifizetésre kerül. Júlistól és októbertől további 2,75 százaléknak megfelelő kétszeri emelésre kerül sor, az éves béremelés nagyságrendje várhatóan 14 százalék lesz. Öröm, hogy sikerült megőrizni a helyi szakszervezeti alapszervezetnek a pozícióját és egyben bizalmat adott a munkavállalóknak, hogy van értelme és gyümölcse szakszervezeti tagnak lenni.

Győri Gábor, a MOL Rt. Vegyész Szakszervezetének elnöke, nem kis büszkeséggel értékelte az elmúlt időszakban végzett munkát. Túl az Üzemi Tanács választásokon megerősítette, hogy a MOL Rt. Vegyész Szakszervezete a vártnál jobban szerepelt, igen nagy bizalmat kapott. Minden idők legkorábbi KSZ aláírásra került sor. A december 1-én aláírt kollektív szerződés nemcsak azzal, hogy a legkorábban írták alá, hanem azzal, hogy az adott helyzetből a lehető legoptimálisabb feltételeket sikerült kialakítani, biztonságot ad a jövőre nézve minden munkavállalónak. Győri Gábor megerősítette, az is öröm, hogy mindenki egészséges, hogy 1999. előtt mindenki bizakodó. Van mire büszkének lenni: az elmúlt időszakban két új alapszervezetet hoztak létre, amely azért rendkívüli, mert olyan területen sikerült a szervezés, mely addig nem a vegyészek felségterülete volt. Több, mint 500-al nőtt a tagság létszáma. Van mit megtartani, megőrizni, és van miből tovább építkezni. Ehhez kíván minden MOL-os munkatársnak, vegyész szakszervezeti tagunknak e lap hasábjain keresztül is Győri Gábor erőt, egészségét, jó szerencsét, és Boldog Újévet.

A Vegyész Szakági Szövetség 1998-ban a programnak megfelelően dolgozott. Megőrizték az Ágazati Kollektív Szerződést, természetesen új tartalommal, bérmegállapodással. Az országos titkárok bevonásával segítették a kis létszámú szervezeteket az Üzemi Tanács választás tennivalóiban, és még hosszan lehetne sorolni mennyi, szinte természetesnek tűnő napi feladatot oldottak meg a szakágazat titkárai a saját területeiken. A célok megvalósításában elmondhatom – mondotta Szabó János, hogy időben sikerült megállapodni az ágazati KSZ-ről, ugyanakkor visszatérő probléma, hogy a MAVESZ-szel kötött megállapodást még mindig kevés tagvállalat fogadja el feltétel nélkül. Az Üzemi Tanács és munkavédelmi képviselő választás sikerei megerősítettek bennünket, megerősítették munkahelyi pozícióinkat, ami komoly felelősséggel jár. A sikereket beárnyékolják az 1998-ban jelentkező problémák, az ezzel járó gondok, bajok. Simontornyán és Sajóbáonyban, a létszám további csökkenésével kell számolni. De nem megnyugtató a Tiszamenti Vegyiművek Rt. és a Nitrokémia Rt. helyzete sem.

1999. a magyar szakszervezetek számára a kihívás éve. Megerősödnek azok a belső és külső kényszerítő körülmények, amelyek közepette el kell döntenünk, hogy a magyar szakszervezeti mozgalom mit kezd a társadalmi szerepvállalással. Ebben a munkában a VDSZ-nek és a VDSZ-hez tartozó szakágazatoknak is részt kell venniük. Én, a Vegyész Szakágazat és Petrolkémiai Dolgozók Szakszervezeti Szövetségének elnöke változatlanul sürgős feladatnak tekintem az országos szinten való integrálódást és a gazdasági berendezkedésnek megfelelő szakmai szerveződés továbbfolytatását, és nem utolsó sorban a munkahelyi képviselet megerősítését.

És, hogy én is dicsekedhessek a minden idők legkorábbi jövőt érintő megállapodással, mi is aláírtuk az 1999-es évre szóló bérmegállapodást, mely szerint a TVK Rt. 1999. január 1. hatállyal az éves inflációnak (11százalék) megfelelő 11 százalékos átlagos alapbéremelést hajt végre, amelyből 9 százalék minden munkavállalót megillet és további 2 százalék differenciáltan kerül majd elosztásra a partner szakszervezettel egyeztetve.

Továbbá, ha a társaság I-VI. havi tevékenységének eredménye meghaladja az Üzleti Tervben előírt összeg 95 százalékát, 1999-ben. szeptemberi hatállyal további 4 százalékos differenciált alapbéremelést hajt végre a munkáltatói jogot gyakorló vezető, egyeztetve a partner szakszervezettel. A feltételnek megfelelően decemberben kétheti pótlékmentes alapbér kifizetésére is sor kerül, 100 százalékos vagy azt meghaladó teljesítés esetén további két heti pótlékmentes alapbérnek megfelelő összeget vehet fel a munkavállaló.

A megállapodás továbbtekint, nemcsak az 1999. évre, a 2000. évi elvekben is megegyeztünk.

Felhívás, tiltakozás

November 10-én az Autonóm Szakszervezetek Szövetsége Országos Értekezlete megemlékezett az 1899-ben megalakult Magyarországi Szakegyletek és Szakszervezetek, a Szakszervezeti Tanács megalakulásának évfordulójáról. Főcze Lajos, elnök, az ASZSZ tisztelgését fejezte ki az elődök évszázados küzdelmei előtt és számba vette az utódok tennivalóit, kötelességét. Az értekezlet résztvevői hozzászólásaikban kifejtették, hogy aggasztónak és súlyosnak tartják a kormánypolitika okozta helyzetet és veszélyben látják a társadalmi békét. Az alábbiak szerint hat pontban fogalmazták meg felhívásukat:

1. Ne fogadjuk el a kormány bérdíktátumát!
2. Nem változhat a Munka Törvénykönyve a munkavállalók hátrányára!
3. Tárgyalást akarunk és nem tájékoztatást a munkavállalók sorsát, jövedelmét szabályozó törvényekről
4. Ne engedjük, hogy a kormány megsemmisítse a háromoldalú országos érdekegyeztetést!
5. Tiltakozunk a nyugdíjasok becsapása, a közalkalmazottak és köztisztviselők megkárosítása ellen!
6. Nem kérünk abból, hogy rólunk, nélkülünk döntsenek!

Megállapodás

Az Autonóm Szakszervezetek Szövetsége, a Vállalkozók és Munkáltatók Szövetsége (VOSZ) az 1996-ban aláírt együttműködési megállapodásra építve - meghatározatlan időre megújította együttműködését.

Főcze Lajos és Demján Sándor a VOSZ elnöke elmondta: a két szövetség együttműködése jelentősen hozzájárul a munkaügyi kapcsolatok erősítéséhez. A VOSZ elnöke kiemelte: véget kell vetni a "szakszervezetlenségnek", mert az anarchiához vezet. A gazdaság javulása jól működő vállalkozásokon alapulhat, melyet jól megfizetett munkavállalókkal lehet elérni.

A megállapodás egyebek közt rögzíti és kiemelten kezeli a vállalkozói területen a minimálbér nagyságát, a bérajánlásokat, a szociális kérdéseket a társadalombiztosításról, a foglalkozás egészségügyet, a munkavédelmet, a keret kollektív szerződések megkötését, a szektorális, a regionális és a szakmai kollektív szerződések kialakítását, és kölcsönös egyetértés esetén e kollektív szerződések kiterjesztésének kezdeményezését.

Ami állandó, az a változás

Figyelem, jogszabályváltozások!

Az 1997. évi LXXX: törvényt a Parlament 1998. november 12-én módosította. A módosítás szerint az 1997. évi LXXX: törvény 19. §. (2) bekezdése alapján 1999. január 1-től a biztosítottak által fizetendő nyugdíjárulék 7 százalékról 8 százalékra nő. Azoknak, akik magánnyugdíjpénztár tagok (nem az önkéntes nyugdíjpénztár tagokról van szó!) nyugdíjárulékuk 1 százalékról 2 százalékra nő, a magánpénztár tagdíjuk 6 százalék marad.

Ugyanezen törvény 19 §-a (1.) intézkedik a munkáltató által fizetett társadalombiztosítási járulék csökkentéséről. Ez 1999-ben 33 százalék, (6 százalékkal kevesebb az 1997. évinél), 2000-ben 32 százalék lesz. Így a munkáltatók a bruttó bérek 6 százalékát " megtakaríthatják", míg a munkavállalók nettó bére csökken. A nyugdíjárulék emelkedés ellensúlyozását a bértárgyalások során javasoljuk elérni.

Változás a társadalombiztosítás ellátásaira és a magánnyugdíjra jogosultakról, valamint e szolgáltatások fedezetéről szóló 1997. évi LXXX. Törvény módosításáról

A teljes listát megtalálhatják az érdeklődők az alapszervezeteik titkárainál a VDSZ INFO-ban. Itt csak néhány figyelemreméltó fontos részletet emelünk ki.

Sok külföldön dolgozó kolléga (Pl. Vegyész Rt.) figyelmébe ajánljuk, hogy a továbbiakban járulékalapot képező jövedelem a: " a foglalkozatónál által külföldön foglalkoztatott biztosított és a Magyar Köztársaság területén biztosítással járó jogviszonyban álló külföldi személy esetén az 1. pont szerinti jövedelem hiányában a munkaszerződésben meghatározott személyi alapbér".

Nem mindegy tehát, hogy pl. a nyugdíjárulékot képező jövedelem mennyi, hiszen ez lesz a nyugdíj alapjául szolgáló kereset. Lehetőség van utólag az 1996. december 31. és az 1999. január 1-e közötti idő elismerésére a törvényben meghatározottak szerint. A fenti időtartam szolgálati időként való elismertetésére a foglalkoztatónál, illetve a biztosított megállapodás alapján vállalhatja az említett időszakban érvényes mértékű nyugdíjbiztosítási és nyugdíjárulék egyösszegű, utólagos megfizetését. A megállapodás teljesítésére 1999. június 30. napjáig van lehetőség.

Másik fontos változás, amíg 1998-ban érvényes szabályozás szerint a munkaviszonyban (és a törvényben megjelölt más jogviszonyban) állók biztosítási ideje annyiszor 30 nappal hosszabbodott meg, ahány havi átlagkeresetének felelt meg a végkielégítés, ezzel szemben: 1999. január 1-től csak akkor, ha a törvényben meghatározott végkielégítésben részesült, a biztosítás ideje annyiszor 30 nappal hosszabbodik meg, ahány havi átlagkeresetének (illetményének) a végkielégítés megfelel, de legfeljebb tizenkétszer 30 nappal.
Módosul a biztosítás szünetelése szabálya is az alábbiak szerint:
Szünetel a biztosítás a fizetés nélküli szabadság, vagy a munkavégzési kötelezettség alóli mentesítés, valamint az igazolatlan távollét időtartalmára.

Az egészségügyi szolgáltatásokra azok az eltartott közeli hozzátartozók jogosultak, akiknek a jövedelme havonta nem haladja meg a tárgyév első napján érvényes minimálbér 30 százalékát.

Újraszabályozták az Országos Egészségbiztosítási Pénztár betegellenőrzési jogosultságát. Szigorították az Egészségügyi Alapnak visszatérítendő ellátások szabályait. Ujrafogalmazták kitől kell a táppénzt megvonni. A törvény kimondja? Ha a szülők közös háztartásában élő gyermek után az egyik szülő gyermekgondozási támogatásban részesül, ugyanezen gyermek után a másik szülő gyermekápolási táppénzre nem jogosult.

Szintén törvény rendelkezik az egészségügyi hozzájárulásról.

A törvény szerint az egészségügyi hozzájárulás százalékosan és tételesen meghatározott adó jellegű fizetési kötelezettség. Alapvető változás nem csak a fent említett százalékos meghatározottság, hanem, hogy nem csak a munkáltatót (kifizetőt), hanem az adózó magánszemélyt is kötelezi a megfizetésre.

Új szabály, hogy a kifizetőnek igazolnia kell (kérelemre), hogy megfizeti az egészségügyi hozzájárulást. Ha a természetes személy a megszűnt jogviszonyát (amelyben fizették utána az egészségügyi hozzájárulást) nem jelenti - köteles a tételes egészségügyi hozzájárulás pótlólagos megfizetésére.

A tételes egészségügyi hozzájárulás összege a jogviszony fennállása alatt 3.600 Ft (naptári naponként 120 forint)

A fentiekkel kapcsolatos bármely kérdésükre a 3425-943-as telefonon kaphatnak Soósné Bölczy Brigittától kaphatnak részletes felvilágosítást.

Változások a Munka Törvénykönyvében

A kormány programja előírja, a Munka Törvénykönyv átfogó vizsgálatát, melyet a Szociális és Családügyi Minisztérium 2001 végéig kíván elvégezni.

Az Alkotmánybíróság határozata hatályon kívül helyezte a Munka Törvénykönyve 100. §-ának (2.) bekezdését. A megsemmisített rendelkezés lényege az volt, hogy a bíróság a munkáltató kérelmére - feltéve, ha a munkavállaló részére járó végkielégítés kétszeresét megfizette - mellőzte a munkavállaló eredeti munkakörbe való visszahelyezését.

A minisztérium javasolta egyebek közt egy, a keresőképtelenséggel összefüggő "kiskapu" bezárását. E módosítás értelmében a munkáltató jogosult a felmondását közölni a keresőképtelenség időtartalma alatt is, de a felmondási idő csak a keresőképtelenség megszűnését követően kezdődhet el, tehát a munkaviszony megszűnése is csak akkor következhet be.

A minisztérium a javaslatait, elképzeléseit eljuttatja az Érdekegyeztető Tanács Munkajogi Bizottságához, ahol a két szociális partner véleményének meghallgatása után alakul ki a végleges, a kormány, illetve a Parlament elé beterjesztendő tervezet. A hatályba lépés várható időpontja 1999. március 1.

Az ÉT Munkajogi Bizottságának eddigi ülésein továbbra sem közeledtek az álláspontok. Az elmúlt napokban tovább folytatódtak az egyeztetések. A legutóbbi ülésről a munkavállalói oldal képviselői csak az általános vitában vettek részt, ezt követően kivonultak a részletes vitáról, mert a törvény módosítása a munkavállalók hátrányára történne, és ehhez a munkavállalói oldal képviselői nem kívántak asszisztálni.

Az Ifjúsági Tagozat oldala

Velünk és értünk, avagy a jó marketing eredménye...

A VDSZ újkori történeke egyik ifjúsági rendezvényéről kaptunk híradást, ami azért is nagy jelentőségű., mert a VDSZ Ifjúsági Tagozatának megalakulása óta azt mutatja, hogy van ifjúsági élet, és van igény

egy mozgalom működésére, ahol a fiatalok nemcsak jól érzik magukat, de jól érzik azt is, hogy a szakszervezet velük van értük.

A Petrolkémiai Dolgozók Szakszervezeti Szövetsége (PKDSZ) a fiatal pályakezdők és friss diplomások beléptekor azonnal felismerte, hogy a fiataloknak az érdekképviselő terén is alternatívát kell nyújtani. Nemcsak megkeresték őket, de el is tudták magyarázni, érveiket tényekkel alátámasztani, hogy miért érdemes ma szakszervezeti tagnak lenni. A PKDSZ, a TVK Rt. Üzemi Tanácsa és Humánpolitikai Osztályának képviselői Jávorkútra, egynapos éjszakába nyúló közös beszélgetésre hívták a fiatalokat. A tréning jellegű együttgondolkodás zárásaként egy bértárgyalást modelleztek a pályakezdők, amit olyan nagyszerűen vezettek le, hogy még a nagy gyakorlattal rendelkező szb elnököt, Szabó Jánost is meglepték. A szeptember óta a TVK Rt.-nél dolgozó ifjak olyan nagyfokú hely és emberismerettel rendelkeztek, olyan jól adták vissza azokat az attitűdöket, melyek a TVK Rt-re jellemzőek, hogy a hosszú éve ott dolgozókat is elgondolkodtatták. És még egy apróság: a résztvevő fiatalok műszaki és gazdasági felsőfokú végzettséggel rendelkeznek.

S, hogy mindez miért kívánczolt lapunk oldalaira? - részben felhívásként. Szerencsére egyre több vegyipari vállalat, Kft., kis és közepes vagy nagy vállalkozás alkalmaz szakképzett fiatalokat. Nekik is szükségük van az érdekképviselőre, ha felismertetik velük ennek fontosságát., hiszen sem a közép, sem a felsőfokú oktatásban nem találkoznak e fogalomkörrel. A helyi szakszervezeti titkárokon múlik, képesek-e megnyerni őket? Képesek-e a szakszervezet, a VDSZ értékeit, helyi eredményeit úgy eladni, hogy a fiatalok vevők legyenek.

Olyan világban élünk, ahol jó marketing munkával, jó PR munkával, (jó belső kommunikációval) jó és hihető reklámmal minden eladható. Miért ne lennénk képesek eladni Önmagunkat?

Milyen Európába integrálódunk?

"A legtöbb ember ha beteg csak úgy akar meggyógyulni, ha az nem jár együtt fájdalommal. Olyanok, mint azok az emberek, akik szorgalmazzák a fejlődést, ha az nem jár változással."- mondta a bölcs tanítómester.

A fenti címet a Magyar Szakszervezetek Országos Szövetsége (MSZOSZ) és Friedrich Ebert Alapítvány (FES) közös rendezvényének adták, melyet Balatonfüreden tartottak a fiatalok részére. A VDSZ ifjúsági tagozatából részvett Majnár Beáta a TIGÁZ Rt. szolnoki üzeméből, Bólyi László a DDGÁZ Rt.-től, Radek Károly a MOTIM Rt.-től, Sándor Zoltán a TVK Rt. -től és Székely Tamás a VDSZ Országos Irodájából, mint a VDSZ Ifjúsági Tagozatának felelőse.

- Mi volt a rendezvény célja?

- Kár, hogy végül is ez nem derült ki. Arató Krisztina az ELTE tanársegédjének előadása bemutatta az EU politikai felépítését és történetét, amit a fiatalok általában már többször hallottak és ismernek. Bányai Péter a szakszervezeti ifjúsági szervezetek lehetőségeiről beszélt, de talán már túl kellene lépni az általánosságokon. - Kár, hogy az előre beharangozott konföderáció vezetőikkel való találkozás a képviselők hiányában elmaradt. Pedig éppen tőlük lehet volna kérdezni, válaszokat kapni. Sajnos a dolog azt tükrözte, hogy a szakszervezeteknek, vagy azok vezetőinek nincs szükségük a fiatalokra és azok véleményére.

- A kérdés, hogy milyen legyen a jó szakszervezet? - a fiatalok megfogalmazásában is a szolgáltatások bővítésében, azok színvonalában rejlik. Ha helyi szinteken egy alapszervezet nem tud értékeket felmutatni, akkor hiába egy jól működő országos, vagy ágazati érdekképviselő. Helyi szinten, a munkahelyeken dől el és méretik meg, hogy értelmét látja-e a fiatal a belépésnek vagy nem. - Az általános vélemény azonban az volt, hogy a szakszervezeteknél nem mindenütt történt meg a rendszerváltás, a fejlődés legnagyobb gátja a múlt cipelése, az, hogy úgy szeretnék a sok éve, évtizede tevékenykedők a változást, hogy ne kelljen semmin változtatni. A fiatalok véleménye az volt, hogy a sok konföderációs szakszervezetek nem tudnak érdekképviselői alternatívát nyújtani. Amíg nincs egységes szakszervezeti gondolkodás és cselekvés, addig csak beszélünk a szakszervezetekről, de nem leszünk aktív résztvevői, - foglalták össze az elhangzottakat a fiatalok.

Vendégségben

az IG BCE 1. Ifjúsági Kongresszusán

A német Bányaiipari, Vegyipari és Energiaipari Szakszervezet (IG BCE) megalakulása óta az ifjúsági tagozat 1998. december 3-5. között tartotta első kongresszusát Dortmundban, melyen a közel száz ezer 25 év alatti német fiatal mintegy 500-küldött képviselte.

A megívottak között mi is ott voltunk, és nem kis rácsodálkozással értékeltük az elhangzottakat. Az

éles kritikát sem nélkülöző fórumon kiderült, hogy az IG BCE vezetősége és az ifjúsági tagozat között nagyon sok nézeteltérés van, mint ahogyan mindenütt a világon, másként gondolkodunk mi fiatalok, és másként a hosszú múlttal rendelkező szakszervezeti vezetők.

A kongresszus apró részletességgel dolgozta ki alapszabályát és munkaprogramját, mely tartalmazza a fiatalok képzési feltételeit, az ifjúsági tagozat politikáját, szociálpolitikáját, az ifjúsági tarifapolitikát, de néhány sajátos külön véleményt is, mint például a nagy vihart kevert atomhulladék szállítással kapcsolatos állásfoglalásukat is. A kétoldalú megbeszéléseken: megállapodtunk abban, hogy az 1999-ben a VDSZ és az ICEM tagszervezetek küldöttei 10-10 fővel találkozunk a lengyelországi Mikoszewóban. A találkozó témája az EU felvétel hatása az ifjúságra, az ifjúsági munka otthon és Európában, valamint a nemzetközi ifjúsági klub létrehozása.

A VDSZ Ifjúsági Tagozatát képviselő Székely Tamás, aki tájékoztatta lapunkat, és hangsúlyozta: sok német és magyar probléma hasonlít egymásra. A megoldásokat közösen kell megtalálnunk. A globalizáció, a gazdasági helyzetek, a munka és az élet, mind olyan téma, amellyel a fiatalok foglalkoznak, és ezektől függ a jövőjük. A szakszervezeteknek, mint minden más, fiatalokkal is foglalkozó szervezetnek segíteni kell, mert fiatalok nélkül nincs szakszervezet és szakszervezet nélkül nincs a fiataloknak jövőjük.

Vendégeink voltak

Három olasz partnerszakszervezet (FILCEA, FLERICA, UILCER) vezetői tájékoztatták szakszervezetünk, a VDSZ tisztségviselőit az olasz gazdasági helyzetről, az olasz szakszervezetek legfontosabb feladatairól és az érdekegyeztetésről. A kerek asztal beszélgetés kiemelt témája annak a kérdésnek a megválaszolása volt, hogyan és mennyivel járulnak hozzá az olasz nem szakszervezeti tag munkavállalók a kollektív szerződés megkötéséhez? A mi szótárunkban sem ismeretlen már a fogalom, hiszen sokszor keressük mi is a választ, mi legyen a potyautasokkal?

Olaszországban 1993 óta létezik - a meghiúsult magyar Társadalmi-Gazdasági Megállapodáshoz hasonló - háromoldalú egyezmény a szociális partnerek között. Ennek része a Magyarországon eddig ismeretlen országos szintű kollektív szerződés kötés is. 50 éve nem volt arra példa, hogy bármely munkáltató kihúzza volna magát a KSZ megkötése alól - mondotta Eduardo Guarino. Ami a munkavállalókat illeti, Olaszországban sikerült elérni, hogy a nem szakszervezeti tagok is hozzájárulnak a kollektív szerződés tárgyalásának és megkötésének költségeihez, hiszen a KSZ minden munkavállalóra érvényes. Ez az összeg a KSZ megkötéskor egyszeri 18 ezer lírát jelent. (A szakszervezeti tagdíj egyébként átlagosan évi 200 ezer líra.) A hozzájárulást természetesen írásban meg is lehet tagadni, de az a szám nem haladja meg a munkavállalók 5 százalékát.

Életfogytiglan tanulásra ítéelve

A magyar gazdaság és a nemzetközi kihívások" címmel szervezett gazdasági fórumon dr. Chikán Attila, gazdasági miniszter, a magyar gazdaság működését és jelen helyzetét elemezve elmondta: a gazdasági növekedés eddigi mértéke várhatóan 4,8 százalék, ami az év további részében is tartható. Az ipari növekedés az idén lényegében nagyobb volt, mint az elmúlt években. 13,4 százalék volt az év első nyolc hónapjában, ami továbbra is prognosztizálható. Ez a növekedés sajátos, export vezette növekedés, amiből 37,5 százalékos az első nyolc hónap mutatója. A belföldi növekedés értéke 3,5 százalék.

Az előző év hasonló időszakához képest a nemzetgazdasági beruházások 10,6 százalékkal, az ipari beruházások 18 százalékkal növekedtek, melyek sokkal magasabbak az előző év növekedési mutatóinál. Külgazdasági tevékenységünket a kiegyensúlyozottság jellemzi. Mind a kivitel, mind a behozatal 20 százalék körüli értékkel nőtt, ami 3,9 százalékos behozatal növekedést és 0,8 százalékos kiviteli csökkenést jelent.

A nemzetközi kihívások kétarcúságáról szólva a miniszter kiemelte: pozitív a felzárkózás terén az EU felé haladásunk, negatív a globális válság és annak hatásai. Az EU csatlakozás terén sínen vagyunk. A kelet ázsiai válság és hatása - a globális válság által érintett területeket, ágazatokat közvetlenül kell kezelni, segíteni azokat a vállalatokat, amelyek nehéz helyzetbe kerültek, így pl a gyógyszer illetve az élelmiszeripart. (A napi hírekben azonban csak az élelmiszeripar támogatásáról hallhattunk.) Ennek ellenére a válság nem lebecsülendő - hangsúlyozta a miniszter. A kihívásokra adandó válaszok közül a versenyképesség növelését és az egyensúlyi növekedés fenntartását, valamint a foglalkoztatottsági szint emelését, a kis és középvállalkozások megerősítésére kell nagy hangsúlyt helyezni. Ehhez elsősorban kellőképpen át kell csoportosítani az erőforrásokat, le kell szorítani az inflációt, ki kell alakítani a hosszú távú növekedés valós feltételeit.

A miniszter 2002-re és hosszabb távra vetítve vázolta "vízióját" - mely szerint a magyar gazdaságnak 2002-re el kell jutni a befektetés alapú versenyképes fázisba, el kell jutni az akarat megvalósításáig, hogy beruházás és tudásalapú orszaggá váljunk. Ehhez javítani kell az innovációs folyamatokat - mondotta.

Az új gazdaság politika a tudásalapú gazdaság létrehozására helyezi a hangsúlyt. Az oktatás minden szintjén a tudás folyamatos karbantartására, az "életfogytiglani tanulásra" kell berendezkedni. Természetesen az eredmények nem azonnal fognak megszületni, látványos sikerek csak 20-30 év múlva prognosztizálhatók. Ehhez hatékonyra kell tenni a kormányzást is, át kell alakítani a kancelláriát, racionalizálni kell a működését, fejleszteni kell a infrastruktúrát, az informatikát, összegezte a miniszter a tennivalókat.

A vegyipar ma is húzóágazat

A vegyipar a hazai gazdaság egyik húzóágazatának számított. Milyen szerepet szán neki a Gazdasági Minisztérium? Fónagy János, a minisztérium politikai államtitkára az alábbiakat válaszolta.

- A vegyipar ma is húzóágazat, egyes mutatóit tekintve ma is a legjobb. A magyar vegyiparban 1997 végén 2270 vállalkozás működött, összesen 87.120 munkavállalót foglalkoztatva. Ez a feldolgozóipari létszám 11,6 százaléka. Más megközelítésben: a nemzetgazdaság egészében foglalkoztatottaknak mindössze 4,2 százaléka dolgozik a vegyiparban, miközben tavaly 5,6 milliárd dollár értékű terméket állítottak elő. Ebből 2,4 milliárd dollár exportra került, ezen belül több mint másfél milliárd a legigényesebb országok piacaira. A vegyipar produkálta a feldolgozóipari export 15,7 százalékát, de a nemzetgazdaság exportjából is 11,4 százalékban részesült. A magyar gazdaságban a vegyipar tehát a legeredményesebb iparágak közé tartozik.

A magyar vegyipar a versenyképességét, nyereségtermelő képességét a legnehezebb években sem veszítette el. Ennek elsődleges okai a hagyományosan magas színvonalú szakmai képzés, a jól képzett munkaerő viszonylag magas aránya, a meghatározó iparágakban világviszonylatban is jó paramétereket felmutató technológiák. Jellemző, hogy a sok esetben multinacionális cégek által privatizált magyar vegyipari vállalatok menedzsmentjét az új tulajdonos kivétel nélkül a helyén hagyta. A jövőt illetően stabil, évi 5-7 százalékos fejlődéssel számolunk. Az ezt megalapozó beruházások értéke már évek óta 250-280 millió dollár.

Különösen perspektivikus terület a gyógyszeripar, illetve a műanyagipar és a gumitermékek gyártása. A jó irányú fejlődést csak a világpiac kedvezőtlen változásai törhetik meg.

Mivel külön ágazati iparpolitika nincs és nem is készít a minisztérium ilyet, a vállalatok versenyképességét az egész iparra vonatkozó egységes iparpolitika eszközeivel szándékozunk megőrizni illetve növelni. A vegyiparban megvannak az adottságok ahhoz, hogy teljes jogú partnerként vegyen részt a globalizálódó világ anyagáramaiban. Az egységes iparpolitika ehhez kiszámítható, mindenki által áttekinthető szabályozórendszer kíván alkalmazni.

- Európai Unió csatlakozásunk erre az iparágra is különféle teljesítendőket ró. Melyek ezek közül a legfontosabbak?

- 1997-ben megtörtént a teljes vegyipar átvilágítása, ahol a mérce az EU követelményeivel szembeni megfelelés volt. Két területen kell sokat tennünk: a környezetvédelmi követelmények és a szakemberek gondolkodásmódjának megváltoztatása terén.

A magyar vegyiparnak vannak olyan telephelyei, ahol száz éve szünet nélkül folyik a vegyipari termelés, de lényegében csak az utóbbi tíz-tizenkét évben jelentkeztek a környezetvédelmi szempontokat is figyelembe vevő prioritások. Ebben a helyzetben szerencsésnek mondható, hogy a hagyományos nyersanyagszegénység miatt hazánkban elsősorban a viszonylag kis anyagigényű szerves vegyipar volt a domináns, ennek szennyezőanyag kibocsátása is kevesebb volt. A hetvenes évek petrokémiai fejlesztései a legmodernebb nyugati technológiák bevezetésével történtek és ezek tökéletesítése is a legújabb ismeretek felhasználásával zajlott.

Bátran állíthatjuk, hogy a hazánkban alkalmazott petrokémiai és kőolaj-feldolgozási technológiák megfelelnek a hasonló nyugat-európai gyárakban alkalmazottaknak. A vegyipar másik felén a talaj szennyezettsége, a múltból örökölt több éve lerakott veszélyes hulladékok hordozzák a veszélyt, és magukban hordozzák a talajvíz elszennyeződését is. Több tízmilliárd forintnak megfelelő összeg szükséges ahhoz, hogy tíz éven belül meg tudjunk felelni az EU jelenlegi normáinak ezen a területen. Mint arról már szó volt, a magyar szakemberek szakismeretei igen jók, a világ bármely részén állják a versenyt. Ma már a nyelvtudás fontosságáról sem kell senkit meggyőzni. De a legjobb szakembereknél is általános a jelenség, hogy egy gyakorlati probléma jelentkezésekor annak csupán a szakmai oldalát nézik, - a környezetvédelmi, jogi, közgazdasági, egészségügyi szempontok háttérbe szorulnak. Meg kell tanulnunk, hogy bármely feladat jelentkezésekor az EU-nak arra a területre vonatkozó összes előírását, normáját egyidejűleg betartva keressük az optimális megoldást. Ehhez a jelenlegitől eltérő szellemiségre van szükség. A minisztérium támogatni fogja az ezirányú szakmai képzést.

(Forrás: Magyar Vegyipar szakmapolitikai magazinja)

Hírek a vegyiparból

1997 óta a BorsodChem Rt. VCM Üzletágába integrálódott a finomkémiai vonal. Az iniciátorok gyártása és értékesítése során elért és várható eredmények alapján döntés született egy variabilis

peroxid-iniciátor-gyártó üzemszék létesítéséről, amelynek a gyártástechnológiáját az Üzletág szakemberei dolgozták ki.

*

Gyártórészlegeinek eladásából kellene előteremtenie a Nitrokémia Rt.-nek azt a 6 milliárd forintot, amelyből az általa okozott környezeti károkat el lehetne hárítani. Az eddigi eladásokból 250 millió forint folyt be, de az ioncserélő, a nitrocellulóz- és a löpörgyártó részlegek értékesítése még csak most következik. A rehabilitációs tervek 1999 elején kerülnek az ÁPV Rt. elé.

A remélt privatizációs bevétel előteremtéséig az állam folyamatosan megelőlegezi a környezeti rehabilitáció fedezetét, várhatóan hét évre szóló ütemezéssel. Az idén 4,5 milliárdos árbevétellel számoló Nitrokémia Rt. igazgatóságának elnöke Bakonyi Árpád elmondta: három kisebb termelőegységüket már eladták. A polikon-, a poliészter- és a plexigyártó üzemeket hazai befektetők vették meg, összesen mintegy 250 millió forintért. Maradékalanul átvették az ott foglalkoztatott 100 alkalmazottat is. A környezetvédelmi adósságok további csökkentése érdekében folyamatosan átalakítják illetve megszüntetik a még meglévő termelőüzemekben a gyártás egy részét. Így pl. abba hagyták a bútortermelési ragasztók és egyes gyomirtók gyártását, ezzel évente 127 ezer tonna vegyi anyaggal, 710 ezer köbméter szennyvízzel és 23 ezer tonna hulladékkal csökkent a cég környezetterhelése.

A társaság hozzájárult a szennyvízkezelés modernizálásához s a hulladékátrolás átalakításához is. Mindehhez az ÁPV Rt. egyelőre 100 millió forintot ad a Nitrokémia Rt.-nek.

*

A HUNGAROPACK Magyar Csomagolási Verseny immár 30 éves múltat tekint vissza. A hazai csomagolóskultúrát fejlesztő vetélkedőre 49 cégtől 127 nevezés érkezett. A díjakat a BUDATRANSPACK '98 Nemzetközi anyagmozgatási és csomagolási szakkiállításán adták át. A TVK Rt. az új csomagolóanyagok kategóriájában két pályázattal képviseltette magát. HUNGAROPACK '98 fődíjat nyert az EXTRA FOL márkanevű zsugorított fólia termékcsalád. A TVK Rt. stratégiai célkitűzéseinek megfelelően fejleszti a BOPP fóliákat is, melyek a HUNGAROPACK versenyen az OMF-k különdíját nyerték el.

*

Tízmilliárd forint nagyságrendben kíván friss tőkét bevinni a társaságba a 414 millió forint jegyzett és 14,7 milliárdos saját tőkéjű Pannonplast Műanyagipari Rt., amelynek vezetői a napokban ismét kilátásba helyezték az idén tavasszal egyszer már beharangozott, de a kedvezőtlen világgazdasági, illetve tőzsdéi kilátások miatt akkor elhalasztott kötvény- vagy részvénykibocsátását. Az év első kilenc hónapjában a tavalyi 28 százalékkal meghaladó árbevételt (13 milliárd forint) és 1,7 milliárd forint adózott eredményt elérő, 18 vállalatot tömörítő Pannonplast csoport - amelynek tőzsdéi papírjai az elmúlt hónapban 5500 és 7100 forint között cseréltek gazdát a parketten - a friss tőkét meglévő kapacitásai bővítésére kívánja felhasználni, s folytatni kívánja zöldmezős beruházásait. Egy ilyen a napokban adtak át Szombathelyen: a társaság 100 százalékos tulajdonában lévő Moldin Kft. 1,3 milliárd forintos beruházással felépített gyárának fő megrendelője az ottani Philips üzem, amelynek monitorházakat szállítanak. Két hónapja indult meg a termelés a műanyagcsöveket gyártó debreceni Tu-Plast Kft.-ben, a Multicard Kft.-nél végrehajtott fejlesztések nyomán pedig a korábbi 2 millióval szemben már évente 15 millió plasztikkártya előállítását vállalhatják el.

A több, mint 300 millió forintos állami tőkeinjekció ellenére pénzügyileg összeomlott a Simontornyai Bőrgyár Rt., de nem kizárt, hogy a felszámolás után a bőrgyártás a korábbinál kisebb területen és kisebb létszámmal folytatódik. A hátrahagyott környezeti kár elhárítása mindenképpen az államra marad, holott a hasonló válságon túlesett Pécsi Bőrgyár példája azt mutatja, jobb válságmenedzseléssel az új tulajdonos is képes elviselni a kármentesítés tetemes költségeit. Reményt nyújt a kilátásokra, hogy az új t. befektetői kör ugyanaz a csoport, amelyik a magyar alumíniumipar privatizációjában is vezető szerepet játszott. E csoport tetemes környezetvédelmi kiadásokat vállalt és ezideig teljesítette ígéreteit. Mostani elképzelésük, hogy leállítják a bőrfeldolgozás leginkább környezetszennyező részét, a nyersbőrök feldolgozását és így jelentős környezetvédelmi kiadásoktól mentesülnek. A felmondásukat töltő munkavállalókból ebben az esetben közel 150 főt visszavennének. De ehhez még sok víznek kell lefolyni a Sión.

Vegyiparunk készen áll az uniós csatlakozásra
Munkaerőnk olcsó
Szakembereink kitűnően képzettek

A magyar vegyiparnak komoly esélye van arra, hogy különösebb zökkenők nélkül megfeleljen az Európai Unió integráció feltételeinek. Dr. Perre Buigues, az EU szakértője szerint a magyar vegyipar adottságai olyanok, hogy az biztosítékot jelent arra: az integrálódás versenyképességét megőrzi. Ráadásul megnőhet a befektetői érdeklődés is az ágazat magyarországi cégei iránt, hiszen a magyar vegyipari szakemberek magasan képzettek, és a bérek is versenyképesebbek a nyugatiaknál.

Viselkedési normák a munkahelyen

Ezeket a sorokat a karácsonyi számra tartogattam. Olyan időszakra, amikor több idő jut az olvasásra, talán egy kicsi arra is, hogy elgondolkodjunk a leírtakon.

Az elmúlt évben több alkalommal találkoztam szakszervezetünk, a VDSZ látómezejébe tartozó nyolc szakmunkásképző és szakközépiskola tanulóival. Egy, a számunkra összeállított módszertani segédanyagokkal és gyakorlati foglalkozásokkal kívántuk segíteni a pályakezdők eligazodását a munka világában, az első munkahelyük megszerzésében. Az alábbi részletek és figyelemreméltó tanácsok valószínűleg azok számára is értékesek és követendőek lehetnek, akiknek már régóta van munkahelyük, ami a mai világban sajnos sohasem lehet biztos. Ahhoz azonban, hogy jól érezhessük magunkat a munkahelyünkön, hogy megfelelhessünk korunk elvárásainak, bizonyára hasznosíthatók az alábbi sorok.

Aki dolgozik, életének körülbelül egyharmad részét a munkahelyén tölti. Teljesen mindegy, milyen a munkád, fizikai vagy szellemi, nincs olyan foglalkozás, ami miatt szégyenkezni kellene!

De mindenütt meg kell tanulnod az emberi együttélés szabályait! A munkahelyen az első szabály a szorgalom, hiszen a munkakör feladatainak elsajátítása időt, kitartást és odafigyelést igényel. A második szabály a pontosság. Ha a munkaidő nyolc órakor kezdődik, ez azt jelenti, hogy nyolckor már meg kell kezdődnie az értéktermelő folyamatnak, a termelésnek. A harmadik szabály az érdeklődés, a kreativitás. Munkánkat sohase végezzük fásult egykedvűséggel. Különben csak meddő szenvedés az egész.

Kerüld a munkahelyen a pletykákat. Munkaidő alatt nincs helye a haszontalan beszélgetésnek. A komoly munkát végző lelkiismeretes embernek nincs se türelme, se kedve ahhoz, hogy üres beszélgetést folytasson. Természetesen más a helyzet, ha a munkával kapcsolatban esetleg segítségért fordulnak hozzád, vagy te kérsz segítséget másoktól.

Jegyzd meg: a munkahelyed biztosítja megélhetésed, ezért soha semmilyen körülmények között ne akard a munkahelyet kibeszélni, ócsárolni.

A munkahely és az egyén szempontjából egyaránt fontos a meghitt munkahelyi légkör. Nem helyes, ha a magánélet gondjait bevisszük a munkahelyre. A magunk boldogságának egyik titka, hogy válasszuk szét a magánéletet a munkahelyétől. A születésnap, a család, az esküvő magánélet, ez nem a munkahelyre való. Sokan összekeverik, azt gondolják ezeket illik megosztani a munkatársakkal. Ha sikeres ember akarsz lenni, fogadd meg ezt a tanácsot! Nem egy munkavállaló lekötözte magát hosszú évekre és kiszolgáltatottá vált néhány ajándék miatt. Tartózkodj az ilyen összejövetelektől, ivászatoktól még akkor is, ha különcnek néznek.

A munkahelynek, az együtt dolgozó kollektívának hangulata és teljesítménye elsősorban a vezetőtől, a főnök személyétől és példájától függ. A hivatali főnököt vagy a munkahely vezetőjét megfelelő tisztelet illeti meg, természetesen akkor, ha ezt az egyéni szakértelme, tudása szervezési készsége alapján kiérdemelni.

Azt is meg kell jegyezni, hogy a jó vezető munkaköréhez tartozik, hogy beosztott munkatársait megdicsérje, vagy szükség esetén hibás magatartásukat megbírálja, kifogásolja. A jó vezető ha körültekintő, mindenkor meghallgatja az ellenvetéseket, elfogadja a helytálló érveket és alkalmat ad beosztottainak arra, hogy ha hibáztak azt kijavítsák.

Hogy jól érezd magad a munkahelyeden...

Ha belépsz a cég épületébe már a portást is köszöntsd. Amikor elindulsz befelé gondoldj arra, ha kifelé mégy milyen jól esik, ha neked is köszönnek.

Emlékezz a kollégáid nevére. Ne tekintsd a munkatársaid cselédnek, Te is lehajolhatsz egy leesett papírért. Ne csapd be magad mögött az ajtót, mégha mégoly mérges lennél, akkor sem. A stresszmentes és kollégális légkör eredményeként a munka is hatékonyabb.

Gondolkodtál-e már azon, hogyan bírhat rá valakit arra, hogy bármit megtegyen? Azt kell elérni, hogy a másik is akarja tenni azt, amit te szeretnél. Persze lehet kényszeríteni is a embert arra, hogy adja, akarja adni pl. az óráját - ha pisztolycsövet szegezünk az oldalának. Az egyetlen mód, hogy rávegyünk valakit arra, hogy bármit megtegyen, ha megadjuk neki amit kíván. De mit kíván az ember általában? - egészséget, hosszú életet, élelmet, alvást, pénzt és azokat a dolgokat, amelyek pénzen megvásárolhatók, szexuális örömeiket, gyermekei jólétét, saját személye fontosságának érzését. E vágyak közül csaknem valamennyi általában kielégíthető, egyet kivéve, a fontosságot. Ez a vágy sarkall minket, hogy kövessük a legutolsó divatot, hogy megvegyük a legújabb cipőmárkát, hogy elhíreszteljük, hogy nekünk van a legcsodálatosabb gyerekünk. Ha elmondod milyen fontosnak érzed magad, megmondom ki vagy.

A másik ember értékeinek megbecsülése és elismerése ma nagyon ritka. Elfelejtették az emberek a dicséretet, elfelejtette a szülő megdicsérni a gyermekét, a tanár a diákot, a főnök a beosztottját. Ma már ritkán dicsérik meg a szakácsot, mert jó ízűt főzött, és sorolhatnám a végtelenségig - sajnos. Napi életünk bonyolult viszonyrendszerében sohasem szabad elfelejtenünk, hogy a velünk kapcsolatba kerülő munkatársak, barátok, családtagok először is emberi lények, akik sóvárogják a megbecsülést. Ez az a törvényes fizetőeszköz, amely mindenkinek jól esik.

Néhány jó tanács:

Vitát csak egy módon nyerhetsz meg: ha elkerülsz.

Tiszteld mások véleményét!

Soha, senkinek ne mond, hogy téved!

Ha tévedtél, ismerd el azonnal és félreérthetetlenül!

Mondanivalódat kezd barátságosan!

Úgy kérdezz, hogy a másik azonnal helyeseljen!

Hagyd, hogy főleg a partnered beszéljen!

Engedd, hogy a másik azt érezze, hogy az ötlet tőle származik!

Őszintén törekedj a másik szemszögéből látni a dolgokat!

Légy fogékony a másik ötleteire és kívánságaira!

Mindig a nemesebb érzelmekre építs! Kezd dicsérettel és őszinte elismeréssel!

Közvetve hívd fel a figyelmet mások hibáira!

Mindig kérdéseket tegyél fel, de sohase utasíts másokat!

Hagyd, hogy ha a helyzet olyan, a másik menthesse a látszatot!

Dicsérd meg minden fejlődést, még a legkisebbet is. Elismerésed legyen szívélyes és őszinte!

Előlegezd meg a bizalmat, de soha ne bízz meg senkiben teljesen!

Bátoríts másokat!

Könnyen javíthatónak tüntesd fel a nagy hibát, amit más ejtett, de magaddal szemben mindig légy nagyon szigorú!

Bánj úgy az emberekkel, hogy boldogan tegyék azt, amit kívánsz!

Ezeket a gondolatokat, intelmeket nem könnyű megtartani és élni velük. A munkahely egy nagyon bonyolult emberi közösség. Ha egy haragosod van, megmérgeződik az egész légkör miatta, elveszi a kedved a munkától is.

Az alábbi tanmese olyan tulajdonságunkról szól, melyet sokszor nem tudunk mellőzni.

Nem szabad mindig, minden terhet átvállalni

Az elmeosztályon egy látogatónak feltűnt, hogy az egyik beteg egy fejjel lefelé fordított talicskát tologat. Megkérdezte, miért? "Nem vagyok bolond! - hangzott a felelet. - Tegnap rendesen tologattam, és örökké telepakolták."

Válasza alapján talán el is bocsáthatták volna a férfit az intézetből, hiszen olyan felismerésre jutott, ami sok egészséges embernek is becsületére vált volna. Sokan szabad elhatározásunkból folyton magunk előtt toljuk a megrakott talicskát, és roskadozunk a súly alatt. A talicskán mások számtalan gondja, baja, problémája van és a hozzájuk kapcsolódó teendők. Igen sokan merő jó szándékból

egész életünkön át mások terhet is magukkal cipelik - a végkimerülésig.

Nem szabad mindig minden terhet átvállalni! Néha fordítsuk fel a talicskát, ürítsük ki!

Reggelente elolvasom az újságot. Minden hír közvetlen felszólítás számomra: változtatni kellene az állapotokon, segíteni az embereken. Gondolatban komolyan és lelkiismeretesen keresem a kiutat a legkétségbeesettebb helyzetekből. Ezek a szituációk azonban valójában igen távol állnak tőlem. Nagy részük a világ olyan távoli helyein játszódik, ahol sohasem jártam és valószínűleg nem is fogok. Soha senki nem kérte, hogy ezekkel a problémákkal foglalkozzam. Reményem sincs, hogy közelebb hozzam a megoldást, mégis cipelem a terhet. Ideje, hogy felfordítsam a talicskát!

Ha valóban hatékony akarsz lenni, ki kell tudni választani azokat a feladatokat, amelyeket felelősséggel fel tudsz vállalni. Ha egész életedben segítőkészen tologatod a talicskát, rengeteg problémát, bajt, gondot, terhes feladatot, nem kívánt felelősséget vállalhatsz át, és senki nem lesz rád tekintettel. Erre rakódnak még saját problémáid, az ország, sőt talán a világ gondjai. Ekkora súly alatt előbb-utóbb összeroppan a talicska - és Te is. Ugye nem ezt akarod?

Ügyelj arra, hogy mindig csak a választott problémákat és feladatokat vállald fel. Akkor, bármilyen nehéz legyen is a teher, könnyűnek tűnik majd, nem nyomasztó kötelezettség lesz, hanem önkéntes, örömmel vállalt feladat. Életedet pedig a terhek ellenére is értelmesnek fogod érezni, és boldog leszel.

Bölcs volt aki mondta (Moldova György tollából)

Tedd az életedet kívülről áttekinthetetlenné!

Ne ragaszkodj állandó útvonaladhoz, hogy ne leshessenek meg hazafelé tartva, ne találjanak meg olyan könnyűszerrel, ne számíthassák ki előre a reagálásaidat, ne alakíthasson ki rólad egyöntetű véleményt a stupid közfelfogás. Ne válj rögzített, könnyen támadható célponttá.

A geometria szabályai ellenére két pont között többféle egyenest is húzhatsz, élj ezekkel a lehetőségekkel, az sem baj, ha egyik másik kissé kanyargósra sikerül. Csak egy a fontos, hogy te ne tévedj el rajtuk.

*

Arról nem tehetsz, hogy egy madár elrepült fölötted, arról sem, hogy leszart, de arról már igen, ha fészket rak a fejed tetején!

Ha a külvilágból eredő megaláztatások túllépnek egy-egy kivédhetetlen pillanaton vagy adott alkalmon, elveszítik esetleges voltukat és krónikussá válnak, végképp megnyomorítják a hétköznapijaidat. Meg kell érezned azt a határt, melyen túl már nem tűrhetsz és inkább korábban, mint későbbben "boríts!"

*

A munkában legalább a szégyent el kell kerülnöd!

Nem dolgozhatsz és teljesíthetsz örökké csúcsformában és nem is minden feladat alkalmas rá, hogy nagyot "domboríthass" a megoldásával, de van egy minimális szint, mely alá nem ereszkedhetsz le becsületed alapos sérelme nélkül.

*

Ne legyenek 99 százalékos elhatározásaid!

Hozd meg nehezen, ha úgy adódik, akár késve is döntéseidet, de akkor ezek legyenek véglegesek.

Ne hagyj magadban egy százaléknyi vágyat sem, hogy milyen jó volna, ha valaki rábeszélne döntésed ellenkezőjére.

Ez nem erkölcsi tétel, hanem elemi önvédelmi magatartás: ha látják, hogy meg lehet ingatni, előbb-utóbb meg is döntenek. Egy tiszta "igen" és sok tiszta "nem", ezek legyenek a te szavaid!

Merd megkérni az áradat!

Az olcsó ajánlatok eleve gyanút keltenek, mert szinte automatikusan magukba foglalják a kivitel rossz minőségét.

Ne csinálj lelkiismereti ügyet az igényeidből, aki számot tartana a szolgálataidra, az többnyire nem maga állja a költségeket, hanem továbbhárítja másokra. A folyamat végül is arctalanná válik és nincs ki előtt szégyellned magadat.

*

Ne zsúföld tele a kirakatodat!

Az igazán elegáns üzletek soha nem tömnek tele a kirakatukat csemege kosarakkal, bútorokkal, fényképekkel, csak egy széket, egy sálat vagy egy tál gyümölcsöt tesznek ki, de olyan sokat sejtetően, hogy okvetlenül magára vonzza a tekintetet. Te se sorolgasd halomra a képességeidet és a szolgálataid lehetséges körét, aki hallgatja, unja majd és az egészből inkább azt fogja fel, hogy mire nincs szüksége. Csak egy-egy ajánlatot tegyél, de azt annál vonzóbban, érdeklődést keltőbben, részletesen kifejtve.

*

Időben költsd el a valutádat!

Eljutsz egy távoli országba, ahol csak egyszer járhatsz. Beváltod a pénzed helyi valutára, melyet távozásodkor nem váltanak vissza. Mi a teendő, mi a helyes eljárás ilyenkor? Ne szórd a pénzedet, de ne is spórolj, ne várj valamilyen rendkívül kedvező alkalmi vételre, mert az lesz a vége, hogy kifutsz az idődből és a pénz elköltetlenül a nyakadon marad.

Ha akarod, ezt a távoli országot akár Életnek is nevezhetjük.

*

Ne vitatkozz, menj tovább!

Tudom, nehéz legyőzni a kísértést, hogy a pofátlan ajánlatokkal vagy követelésekkel jelentkezőknek, kioktató szándékúaknak elmagyarázd, hogy milyen illetlen a viselkedésük. Mégis azt ajánlom, hogy tekints el ettől, mert csak magadat cukkolod fel vele, jobb sorsra érdemes energiákat vesztesz el ilyen módon. Hidd el: nem jelent vereséget, ha kitérsz az ilyen csaták elől. Nyeld vissza a felháborodásodat és mondd azt, hogy nagyon kedves magától, de köszönöm, nem kívánok foglalkozni vele. Ha van erőd, még mosolyoghatsz is hozzá.

Üzenet a csönd hangján

A beszélgetésekre nagy szükségünk van mindannyiunknak. Különösen tudja és értékeli ezt az, aki sokat van egyedül. De nem minden beszélgetés jó, kedvünkre való. Sokan nem kedveljük az öncélú, formális szövegelést. Az olyant, ahol csak hang van, de mondanivaló nincs. Erről mondja József Attila, hogy "úgy száll belőle a semmi/mintha valaminek lenne a pora". A legtöbben az olyan jóízű tereferéket, beszélgetéseket szeretjük, amelyben van információ, gondolat, amelyben megmérhetjük magunkat mások véleményében, szembesülhetünk saját helyes, vagy helytelen álláspontunkkal. A közelgő karácsony még jobban felszínre hozza a hiányokat. Jó lenne többet beszélgetni!

A minap megkereste szerkesztőségünket egyik nagyobb festékgyárunk (meglepő, de vezető beosztású) fiatal alkalmazottja. Arra kért, beszélgessek vele, néhány szót a munkáról, az emberekről, mert olyan sok minden van, amiről másutt nem hall, és néhány mondat napokig vidámabbá teszi, szívesebben megy be a munkahelyére.

Évi a beszélgetésnek más módját választotta. Ő leírta gondolatait, szavakkal rajzolta meg sorsát.

Azért választottam néhány hasonló levél közül az övét, mert ilyenkor karácsony táján, amikor megérint bennünket a csönd hangja, talán lesz aki meghallja a levélből mindazt amit el kívánt mondani, választ kap arra, hogy mitől ünnep az ünnep? S arra is, hogy mi a család?

Levelezésünk úgy kezdődött, hogy Évi egy rövid híradásban számolt be lapunknak arról, hogy üzletáguk munkavállalói együtt voltak kirándulni. Amikor a tisztacsegei élményeket élték meg, akkor még csendes volt a Tisza. Sokáig gondolkodtam rajta, miért is írta meg lapunknak a jól sikerült kirándulás történetét. Nem adtam közre, ma már tudom kellett volna, mert ahogyan ma divatosan mondják, üzenete volt. Kárpótlásul Évi mostani levelét közreadom.

"Januárban lesz negyedik éve, hogy édesanyámat megmentettem. Idegbeteg lett és meg akart halni.

Nem volt hálás az életéért, meg is pofozott, hogy segítettem életben maradni, éppen karácsonykor.

Sokat volt kórházban, leszázalékolták. Hogy mi volt az oka? Sok válaszom van rá, de ezt neki kell önmagának megválaszolni. Az én válaszom az volt, hogy a menekülést választottam. Beköltöztem egy sivár munkásszállásra. Hétfvégéken hazajárok, részben mert van egy öcsém, részben mert szükségem van a családra, annak pedig rám.

Hétköznapokon reggel hat órára járok dolgozni, ahonnét fél háromkor megyek vissza a szállóra.

Annak sivárságát azzal tudom kompenzálni, hogy könyvtárba járok, olvasok, zenét hallgatok.

Pénteken pedig hazamegyek. Akkor mosok, főzök, takarítok, ellátom a családot és vasárnap vissza szállóra. Mindez természetesen nagyon egyhangú. Minden évben megpróbálok legalább egyszer elmenni a Bükkbe, nyáron pedig keresztfiammal vagyok egy hétig és a hétfvégéken, segítve a

szüleinek a gyermek megőrzésben, mert ők több műszakban dolgoznak. Egyedül vagyok. Nincs állandó barátom, de nagyon szeretném ha saját családom lenne.

1992-től dolgozom mai munkahelyemen, 1993-ig műszakban dolgoztam, azóta végre a szakmámba folytatom. Számvittel foglalkozom és a vevőknek számlázok. Egy jó kollektívában dolgozom.

Természetesen én is várom a karácsonyt. Vannak dolgok, amik másnak jelentéktelenek, de nekem fontosak. Édesanyámmal szeretnék elmenni a nyíregyházi piacra, talán segít ehhez egy kis plusz pénz is a munkahelyemről. Játékot a keresztfiamnak, pólókat, kazettákat és Édesanyámnak (igaz részletre) egy mosógépet szeretnék venni. Este együtt elmegyünk a templomba, ahol a gyerekek műsora mindig nagyon kedves. Aztán otthon leszünk.

Hogy én mit szeretnék? Csöndet, békét. A jövőt nem ilyen egyhangúnak képzelem, jó lenne egy saját otthon, meleg szoba, ahol tanulni is lehet majd. Szeretnék egy boldog családot, egy két gyereket, szeretném ha biztos munkahelyem maradna, ha volna egy társam, aki viszont szeret és megbecsül. A legnagyobb értéknek a szeretetet és a családot tartom S ha teljesülhetne három kívánságom, akkor ezeket választanám.

Persze nehogy azt higgye rólam bárki is, hogy magamba zárkózott lény vagyok. Szeretem a társaságot, a jóízű beszélgetéseket, ha van mondanivalójuk. Van egy kis közösség, ahol ez megvalósulhat. Annak a pár fiatalnak a légköre, akiket a szakszervezet hozott össze. Örömmel mondhatom, alig egy év alatt lényegesen megsaporodtunk. Ma már több, mint harmincan vagyunk. Hasonlóan látjuk az élet nagy problémáit, hasonlóan gondolkodunk a jövőről, arról, hogy vannak dolgok, amit csak együtt leszünk képesek megoldani.

Egyformán vélekedünk arról is, hogy az elv nélküli politika, az együttérzés nélküli fejlődés, a munka nélküli jólét, a csend nélküli tanulás előbb utóbb megsemmisíti, üressé teszi az embereket."

Évi soraiban az egyszerűség mellett rejlik a titok, a szeretet, a család, a számára legfontosabb dolgok.

Laci, timföldgyárban dolgozik. Hárman éltek együtt, de a nővére 100 km-rel messzebb költözött a vőlegényéhez. Laci leszerelt, és azt írja, hogy a világ még e rövid idő alatt is sokat változott. Még jobban anyagiassá lett.

- A társadalom nagy általánosságában az a tévhit áll, hogy csak az az ember, az számít, akinek sok pénze van. Édesanyám lehet, hogy munkanélküli lesz. - Hogy ez mit jelent? - valószínű csak az értheti meg ennek letaglózó súlyát, aki sok éven át dolgozott, és ötven évesen esélye és reménye sincs újrakezdésre.

Én állandó délelőttösként dolgozom, délután gimnáziumba járok, szabadidőmben a barátaimmal járunk össze focizni, beszélgetni. A barátaim azok a fiúk, akikkel együtt dolgozom. Nyaranként a munkahelyünk dunaszigeti üdülőjében töltünk néhány napot. Személy szerint engem nem érdekel a politika, az én korosztályom szemében másból sem áll csak ígéretekből, korrupcióból, csalások sorozatából és abból, hogy a munkavállalókat a hatalom hülyének tartja. Ezért tartom nagy jelentőségűnek a szakszervezetet, ahol együttes erővel valami parányit talán enyhíteni lehet a munkásember kiszolgáltatottságán.

Karácsony. Nekem dupla ünnep, mert ezen a napon születtem, ilyenkor együtt van a család.

Beszélgetünk, tervezünk, jövőt és messzebbi napokat. Én abban bízom, hogy jövőre leérettségizem. A legnagyobb értékeink egyike ez a nap, és családjunk békesége, egészsége. Azt gondolom, a legnagyobb érték végül is az élet, és ha lehetne valóra váltható kívánságom azt kívánnám, hogy csak annyi pénzem legyen, annyit tudjak munkával megteremteni, ami családom megélhetéséhez szükséges és elégséges.

A szakszervezeti titkár szólt...

Lajos 33 éves. Zalaegerszegen lakik két lányával, feleségével és anyósával. Az elmúlt tíz év legfontosabb eseménye a család és Lajos számára az volt, hogy lányai megszülettek. Ma három és hét évesek.

Lajos előző munkahelye a Magyar Honvédség volt, csak hogy beosztása megszűnt. Következett az ÁFOR, ahol anyagbeszerzőként dolgozott, aztán ez is megszűnt. Volt fuvarszervező, majd diszpécser. Az ő családjuk is egyike volt a szabvány magyar családnak. Az anya nevelte a gyermekeket, aztán amikor ez letelt munkahelyet kellett keresni számára.

- Hogy milyen a munkanélküliség? Amikor a honvédségnél közölték mi a helyzet, nem fogtam fel a súlyát. Az első hónapok elég vidáman teltek.

Aztán egyszer csak azt vettem észre ólomlábakon jár az idő, és egyre több helyen érdeklődtem, de egyre több helyen utasítottak el. Édesapám munkahelyén a szakszervezeti vezető szólt, hogy lenen munka számomra.

Jelenleg átlagosan élünk. Van saját lakásunk, van egy kocsink. A hétköznapi munkával telnek,

hétvégén van együtt a család. Diszpécserként dolgozom, de kilátásban van az előbbrelépés, erre várok és ezért teszem meg az elvárások teljesítését. A MOL Rt. olyan cég, amit meg kell becsülni. Karácsony táján mindig van egy kis plusz pénz, az hozzásegít az ünnep kellemesebb eltöltéséhez. Az ünnep attól ünnep, hogy együtt vagyunk.

Ha jönne a jó tündér azt kívánnám, hogy mindenki azt érje el az életben, jövőre, a mit a legjobban szeretne, és mindenki elégedett és boldog legyen. Ezt kívánom minden embernek, munkatársaimnak, azoknak, akik munkából teremtik elő családjuk számára a megélhetéshez szükséges javakat.

Ez a természetes?

Akit érdekeltek a piacgazdaság működésének törvényszerűségei, az a rendszerváltás (de én csak gengszterváltásnak nevezem) előtt is tisztában volt vele. Azt, hogy a munkaerőnek ára van, igyekeztek a szemináriumokon megtanítani, mint ahogyan azt is, hogy a kapitalizmusban az embert kizsákmányolják. Hát most mindezt megtapasztalhattuk.

Az vitathatatlan, hogy bizonyos csoportok nem panaszkodnak. Értékén - némelyek azon felül - adják el munkaerejüket, tudásukat. De nem mondható el ez százezrekről, milliókról. Nemcsak a munkanélküliekre gondolok, akikről nyilvánvaló, hogy szakmunkás bizonyítvánnyal, könyvelői gyakorlattal vagy más tapasztalatukkal sincs rájuk szükség. A piacon túlkínálat van.

Nézzük azonban a szerencséseket, akiknek van (még) munkájuk, akik dolgozhatnak. Általában úgy működik a dolog, hogy zsebből fizetnek. Ha bejelentik őket, akkor is csak minimálbérrel. Mondjuk elvállalok egy munkát bizonyos összegért, amiből valamit és is megkapok, de a háromnegyed részét a munkáltató magának tartja meg. Van egy vállalkozói réteg - odasorolom a nagyvállalkozók egy részét is, - amely jól jár. Övé a haszon jelentős része, a kispekulált összeg után fizeti az adót, tb-járulékot. Nem fizeti tisztességesen a munkásait, nem biztosít tisztálkodási, étkezési lehetőséget, munkaruhát, védőfelszerelést. Ők azok, akik anyagilag gyarapodnak, az ő bankbetétjeinek növekedéséből állapítják meg az országos átlagot. Ők járnak divatosan, az ő gyerekeik a példák, akiknek tantervet készít a parlament. nekik vannak alkalmazottjaik és házi cselédek, és az ő gyerekük dicsekszik az osztályban, hogy tegnap esete kétszázezret veszített a játékautomatával. Elgondolkodtató lett a hazai világ. Én valamikor a vegyész szakszervezet tagja voltam. Felmondtak, azóta senki nem kérdezte meg mi van velem. Egészen egyszerűen a felmondással megszűnt a tagságom. Azt mondják ez a természetes.

Azért jó lenne tudni meddig megy ez így tovább. Én olyan kíváncsi volnék, a nagy demokráciában hogyan lehet etikus és tisztességes az, hogy aki dolgoztat, aki zsebrevágja a profitot az a polgár, aki csal, lop, hazudik, az a mindenkori kormány vagy hatalom sztár polgára, aki pedig küzd és nyomorultul él, megalkudva elfogad minden fillért, mert az ő gyerekének is kell cipő, az húzza meg magát.

Azt kérdezte a kedves újságíró asszony tőlem, mit szeretnék jövőre? Hát én igazán vagy kisebbségi sok gyerekes szeretnék lenni, vagy menekült, már mint külföldi, aki ide menekült. Azoknak e kis hazában sokkal több juttatás jár, mint annak, aki 35 évet a vegyiparban dolgozott.

Én szeretnék még egyszer szakszervezeti tag lenni, mert akkor valószínű lenne munkám, és bátran megkérdezhetném, létezik-e ma olyan szakszervezeti erő, aki fellép a munkavállalók jobb sorsáért?

Kovács István

" Család. Sokféleképpen értelmezett fogalom: szentséges is, megtisztelt és olykor megvetett, cinikusan félrelegyintett. Állapota, jellege, szelleme mégis: sorsot formáló - legalábbis meghatározó - mindnyájunk számára. E földi vándorúton ama bizonyos hamuban sült pogácsa. Aki e nélkül indul: nagyobb veszedelmek közé kerül, sebezhetőbb minden tekintetben. A család az, ahol örökmécsesként világít az újszülöttek bölcsője fölött a megőrzött anyanyelv, a család az, ahol zúzmarás időben is titkon ünnepelhető a titok: az együvé tartozás tudata."

Nyugdíjas találkozók

Richter Ferencné a REANAL szakszervezeti titkára rendszeresen tájékoztatja szerkesztőségüket a náluk történő eseményekről. Az elmúlt hetekben alighanem az utóbbi évek legjelentősebb változásai mentek végbe a REANAL-ban, melyet átszervezések, elbocsátások, feladatkörök átcsoportosítása, a marketingmunka megújulása jellemezte. A sűrű tennivalók mellett azonban sikeres volt mind az eredmény, mind a részvétel szempontjából az ÚT és a munkavédelmi képviselő választása. Maradt idő arra is, hogy a hosszú éven át kitartó munkát értékeljék. November 26-án adta át a cég vezérigazgatója Zsigmond László a hűségjutalmakat, akik között volt olyan személy is, aki 45 éve dolgozik a REANAL-ban.

Bús Gyula készséges, szerény kortalan férfiember. De a negyvenöt esztendő ő is nagy időnek tartja. Neki ez volt a második otthona - vallja magáról. A jó és rossz emlékekről faggatózva elmondta: a legrosszabb az volt, amikor a mátyásföldi gyáregységüket el kellett adni, sok erőfeszítés veszett kárba. A legjobb élmény? Talán a sok közül az volt, amikor a REANAL-ba jött dolgozni, mert akkor még csak 17 éves volt.

A REANAL-ban az is évtizedes hagyomány, hogy az év egyetlen napján meghívják a régi munkavállalókat. Az idén kétszázhatvan meghívót küldtek el, és százhatvan vendég ült az asztalnál, köztük nem egy aki a nyolcvan évét már betöltötte. Hasonló híradásokról más alapszervezeteink is beszámoltak, a Vegyipar Házában volt a napokban a MOL Rt. nyugdíjasainak összejövele, de a VDSZ régi munkatársai is december első napjaiban találkoztak. Számukra a pár zavartalan óra bearanyozza hétköznapiikat. Ne feledkezzünk meg róluk a jövőben sem!

A VDSZ szolgáltatásai

- Tanácsok a kollektív szerződés kötéshez, bérmegállapodásokhoz típus-szabályzatok kiadása (Paszternák György, Szabóné dr. Dénes Éva, Szmrecsányi Pál)
- Privatizációval, munkavállalói tulajdonlással kapcsolatos tanácsadás (Paszternák György)
- Foglalkoztatással kapcsolatos tanácsadás (Tóth Mihály, Soósné Bölczy Brigitta)
- Társadalombiztosítási ellátásokkal kapcsolatos tanácsadás (Soósné Bölczy Brigitta)
- Egészségügyi és foglalkozás-egészségügyi tanácsadás (dr. Breczki Edit)
- Munkavédelmi tanácsadás. Munkavédelmi Klub működtetése (Zsombori János)
- Környezetvédelmi tanácsadás. Kristály Környezetvédelmi Klub működtetése (dr. Balatoni Istvánné)
- Jogi tanácsadás (Szabóné dr. Dénes Éva, dr. Rosner Vilmos)
- Szakértői tanácsadás az Érdekvédelmi Tanácsadó Szolgálat Egyesület (ÉTOSZ) közreműködésével (Pataki Péter igazgató)
- Tanácsadás a tanintézeti képzéssel kapcsolatban. A "Tehetségért" mozgalom igénybevétele (Székely Tamás)
- "Vegyész" Alapítvány, pályázatok, szakmai támogatás és szolidáris segítség céljaira (Főcze Lajos, dr. Balatoni Istvánné)
- Adó és pénzügyi tanácsadás külső szakértők segítségével (Havellant Péterné)
- Nemzetközi tanácsadás, segítségnyújtás a külföldi cégek adatainak (INTERNET) segítségével (Kádár Zsuzsa, Székely Tamás)
- Külföldi tőkével is működő hazai vállalatok munkavállalóinak segítségnyújtás (Kádár Zsuzsa)
- Üdülési szolgáltatás, tájékoztatás, tanácsadás (Gáldi Jánosné)
- Balesetbiztosítás a Hungária Biztosítóval a szabadság idejére (dr. Rosner Vilmos)
- Számítástechnikai tanácsadás külső szakértők igénybevétele (Zsombori János és Székely Tamás)
- Szakszervezet-szervezési tanácsadás (Tóth Mihály, Berkes Béla, Cseh János)
- Vegyész iskola, szakszervezeti, üzemi tanácsi, munkavédelmi képviselők képzése (Baloghné Pataki Irén)
- "Vegyipari Dolgozó" c. lap és módszertani kiadványok szerkesztése, kiadása (Várady Judit)
- A VDSZ dokumentumtárának, információs szolgálatának igénybevétele (Baloghné Pataki Irén)
- A Vegyipar Kft. lehetőségeinek (kiadványok, szemléltető eszközök, szervezések stb.) igénybevétele együttműködés keretében (Péterfy Lajos)
- Kulturális lehetőségek, szabadidős sportrendezvények (Baloghné Pataki Irén és Szabó Béla)
- A "Vegyipar Ház"-ban szervezendő rendezvényeken eseti részvétel (Főcze Lajos)
- Országos fórumokon való részvétel, igények továbbítása, érdekegyeztetés, tájékoztatás, hazai és nemzetközi szakszervezeti ügyek (Főcze Lajos)

Tenisz KUPA

Természetjárás

Régi adósságot teljesítünk és tájékoztatjuk sportszerető olvasóinkat a XII. Vegyipari Tenisz Kupa eredményeiről, melyet – Nyergesújfalun rendeztek, és a végleges összeszámlálás eredményét előző lapunk lapzártája után kaptuk kézhez.

Női egyéni:

Gyuris Andrea (TVK Rt.)

Gerendás Adrien (Zoltek Rt.)

Nagy Nikolett (Zoltek Rt.) és Gouth Zsófia (Zoltek Rt.)

Nyílt férfi egyéni:

Szabó Zsolt (Zoltek Rt.)
Varró Gyula (Zoltek Rt.)
Gyuris Norbert (TVK Rt.) és Kinter István (Zoltek Rt.)
Férfi veterán egyéni (45 év feletti):

Varga László (TVK Rt.)
Pataki László (Zoltek Rt.)
Bíró Pál (ICN Alkaloida Rt.) és Mezei József (Zoltek Rt.)
Nyílt férfi páros:

Pataki László - Szabó Zsolt (Zoltek Rt.)
Kinter István - Zrupó János (Zoltek Rt.)
Gyuris Norbert - Gárdosi Gyula (Zoltek Rt.)
A Vegyipari tenisz 1998. évi győztese:
Zoltek Rt. Nyergesújfalu 49 pont
TVK RT. Tiszaújváros 20 pont
ICN Alkaloida Rt. Tiszavasvári 3 pont

A résztvevők és a versenyzők egyaránt köszönetüket fejezik ki Szabó Mihály sporttársnak, teniszszakosztály vezetőnek és Kaluzsa Antal szb titkárnak.
A jövő évi kupaverseny megrendezését jelezték, hogy többen is vállalják.
Kérjük a Vegyipari Tenisz Szakosztályok vezetőit, hogy szervezéssel, részvétellel járuljanak hozzá, hogy a XII. Vegyipari Tenisz Kupa az ideinél is sikeresebb lehessen!

Szintén a sport rovatba tartozik az a még hőesés mentes kirándulás, melyet a vegyipari természetbarát szakosztályok vezetői rendeztek. A kiinduló pont Pálháza volt a Zempléni tájakon. A gyönyörű őszi időben megtekintették Sárospatakot, majd Széphalmot, a Kazinczy Ferenc emlékhelyet, másnap Hollóházát, a Porcellán Múzeumot majd a László Tanyát. A Nagy Milici csúcs megmászása (895) után a füzérradványi vár következett, majd a harmadik napon Kőkapu illetve Rostalló, ahol egy hangulatos szalonnasütés után kisvasúttal tértek vissza a résztvevők a kiindulópontra Pálházára. A hazautazás idejére is maradt látnivaló, a tállyai pincék jó hangulatát a mezőkövesdi fürdés fokozta. A vegyipari természetbarát szakosztályok aktívái, vezetői éljenek a lehetőséggel, jövőre is lesz kirándulás!

Szabó Béla sportfelelős

di-hidrogén monoxid

A vegyipar bizony időnként rászorul a védelemre, mert bírálói nem mindig ragaszkodnak a "fair play" szabályaihoz. Az alábbi eset tanulságai mutatják, hogy a manipuláció hová vezet.

Túl sok víz elgyengít....

1997 augusztusában 10 napon át, három londoni földalatti állomás közelében, 123 embert interjúoltak meg egy di-hidrogén monoxid nevű anyaggal kapcsolatban.

A vegyészek nyilvánvalóan tudják miről van szó, ám a megszólítottaknak mindössze 5%-a ismerte fel az anyagot.

Azt mondták nekik, hogy a vegyszert nagy mennyiségben használják, és eközben szivárgások, illetve az anyag kiömlése oly gyakran fordul elő, hogy a kiömlő anyag utat talál a folyókba, sőt bekerül az élelmiszereinkbe is.

A vegyianyag egyik döntő komponense a savas esőknek, hozzájárul az erózióhoz, csökkenti a gépjárművek fékezési hatékonyságát és gőz állapotban üvegházhatást fejt ki. Egyéb, például egészségügyi hatásai is vannak. Erőteljes izzadást, sőt hányást is okozhat. Ha balesetnél a tüdőbe kerül, megölheti a balesetet. Végzetesnek bizonyuló rákos eseteknél pedig a daganatban mindig megtalálható.

E veszélyek hallatán, a megkérdezettek 76 %-a kész volt arra, hogy az anyag használatának szigorú szabályozására rendelkezéseket szorgalmazzon, sőt a támogassa az anyag betiltását.

Fentiekből kiténik, hogy az általános ismeretek hiánya jó lehetőségeket biztosít a különböző tiltakozó érdek- szervezetek "hatékony" fellépéséhez. Elgondolkodtató a kémiai elnevezések használata is. Néha ez sajnos már önmagában is indokolatlan riadalmat idézhet elő

(az Egyesült Királyság Vegyipari Szövetségének vegyipart népszerűsítő kiadványából)